

Божие СЛОВО

ГОДИНА XIX, БРОЙ 7 (204) • 2011 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

Църковен комплекс Ахтопол - перла на южното Черноморие

По време на нашия престой в Ахтопол имаме възможност да разгледаме новопостроения църко-

вен комплекс, да общуваме с вярващите от града. В един разговор капитан Желязко ни разказа цър-

ковната история.

„Всичко започна през 1982 г. на ул. “Трети март” в дома на Бърза и Желязко Желязкови – нашия дом. През тези години изтърпяхме много гонение от властта. Посещавах ни някои от сегашните пастори на България - Живко Тончев (Бургас), Пейчо Митаров (Троян), Йоско и Стефан Гурбалови (Бургас) и други. По това време те бяха младежи. Пускахме видео касети с християнски филми и се слушвахме за милиция.

Постепенно вярващите се умножаваха, числото на новоповярвалите растеше.

От общината ни дадохме място на края на града до ромската махала. Там обзаведохме бунгало, което стана първата църква. С течение

прод. на стр. 2 ↗

С много любов
вярващи от
Църковния комплекс
в гр. Ахтопол
поддържат цветята
в градината.

↪ продължава от стр. 1
на времето растеше нуждата от по-голямо помещение. По това време бях кметски съветник към общината. Тогава ме подкрепиха мои при-

чужбина. Църквата събира повече от 150 човека. От Бургас на юг по Черноморието днес това е най-големият Евангелски молитвен дом. Основен салон за богослуже-

Пастор Ангел и Кети. Имат две деца - Жаки и Ники.

ятели, членове на комисията, които гласуваха всички "за" и получихме отстъпено право на строеж на централно място. Най-хубавото място на Ахтопол! Закупихме земята през 2007 година. На 15 октомври 2008 направихме първата копка. На специалното за целта тържество присъстваха кмета и зам. кмета на Ахтопол, които бяхме поканили. Присъстваха и много местни хора. Някои от тях останаха изненадани как може такова място да бъде дадено за църква, вместо там да се построи голям хотел.

Бог започна да прави чудо след чудо! Даваше ни хора, които да ни помагат. За по-малко от 2 години с очите си виждахме как една мечта става реалност. На 20 май 2010 беше отслужено първото богослужение, въпреки че църковният комплекс все още не беше напълно завършен и официално открит.

А сега всичко е завършено. Посещават ни гости от страната и

ния, предверие, вътрешно стълбище, което води към младежка стая за 35 човека. Има отделна стая за Неделно училище с необходимите удобства за служението с децата. Към църквата има и пасторско жилище на два етажа. Всичко това дава възможност за организиране и провеждане на семинари, лагери, конференции от национален мащаб. Обучението може да се съчетава с приятен отдых, тъй като само на 150 м. се намира плажа на Ахтопол.

Благодарим на Бога, че ни даде здраве и сили да завършим започнатото дело!"

Целият процес на изграждане-то от проектирането до завършването на Молитвения дом се ръководи от семейство Бърза и Желязко Желязкови. Църквата е построена без кредит. Всички финансови нужди са снабдени от Бога по свръхестествен начин. Всички препятствия са преодолявани, стъпка по стъпка.

Соб. инф.

Ние вярваме

Като Църква ние открито и ясно отстояваме:

Вярваме в апостолското кредо на вярата.

Вярваме в Троицата Отец, Син и Светия Дух.

Вярваме в свръхестественото зачатие на Господ Исус Христос.

Вярваме в смъртта и възкресението на Исус Христос.

Вярваме във възкресението на Исус Христос в третия ден.

Вярваме Той се възнесе в Небесата.

Вярваме пролятата кръв на Исус може да очисти всеки грях.

Вярваме всички хора могат да се примирят с Бога, чрез Исус Христос.

Вярваме, че който изповяда с устата си, че Исус е Господ и повярва в сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите, ще се спаси!

Вярваме Исус стана вседостатъчна жертва за греховете на всички хора.

Вярваме Църквата е живо семейство, изявяващо живота на Христос на земята.

Вярваме в чудотворната мощ на Исус, който спасява, изцелява и освобождава днес, както го е правил преди 2000 години.

Вярваме в дарбите на Светия Дух днес: Исус Христос е същия вчера, днес и довека.

МОЛИТВЕНА ТЕЛЕФОННА ЛИНИЯ

Можете да се обаждате за молитва на следните телефони:

02/ 9973307, 9973207

Кажете накратко проблема си и ще получите подкрепа от ходатайствения молитвен екип!

През 1979 г. заминахме с дъщеря ми Божана за една африканска страна – Либия, при съпруга ми Желязко, който беше там на работа. След 3 месеца и аз започнах да работя в паспортен отдел и Личен състав. Бях научила малко арабски. Трябваше да попълвам бордни карти за всеки български специалист, който трябваше да пътува със самолет от този град. В бланката имаше една графа - вероизповедание. Аз попитах тогава: Тук какво да пиша? - просто не знаех. Тогава едно от арабските момчета, офицер за свръзка, който работеше при нас, ми каза с укор: “Бърза, не знаеш ли - вие сте християни, а ние сме мюсюлмани.” Тогава отвърнах: “Какви християни сме ние, у нас никой не вярва в Бог!” А той започна да ми обяснява, че нашият Господ е Исус Христос и затова се наричаме християни. Почувствах се засрамена, че нищо не знаех за Исус и изобщо за християнската вяра. Трябваше едно арабско момче да ми обяснява за това! Тогава се замислих и се помолих с първата си осъзната молитва: “Господи, ако наистина си Господ и на нас, намери ми Библия. Когато си отида в България да науча повече за Тебе.” Като момиче съм била комсомолски секретар дълги години и съм чела доклади на атеистична тема (готови ни ги изпращаха от ЦК на ДКМС).

Но Бог вече започна да се интересува и да се грижи за мен. Той чу моята молитва. Един ден съпругът ми донесе касета - видеофилм “Кво вадис”. Филмът не беше преведен от английски. Но аз бях прочела книгата, която ми беше ми направила дълбоко впечатление. Беше станала една от любимите ми книги. В нея се разказва за гоненията на християните по времето на Нерон. Изживявах страданията на християните и плачех, когато четях как ги изгарят и разпъват на кръст. Направихме запис на този филм за нас. Понеже не беше разрешено да се внасят в България християнски филми, аз втори път се помолих много искрено на Бог: “Боже, нека всички касети да ни вземат, но тази ми я запази.” Тогава арабите вземаха 15 дни преди напускането на страната всички касети и ги проверяваха. Реших да скрия тази касета в ръчната си чанта. На летището, при проверката на ръчния багаж, аз пак се молих: “Боже направи така, че очите на проверяващия да не я забележат, а когато минава

през рентгена - за да не се повреди касетата от облъчването - сложи Си ръката там.” Съпругът ми през цялото време ми шепнеше на ухото: “Прости се с касетата!” Но аз тихо му отговарях: “Не, Господ Исус ще ми я запази!” Наистина Бог направи чудо. Проверката премина благополучно. Нищо не ни взеха. И това не беше всичко. Видяхме, че багажът ни ще пътува заедно с нас за България. Гледахме и не вярвахме на очите си, тъй като знаехме, че хората работили в

Либия чакаха да си получат нещата по 2-3 месеца!

След като се върнахме в Бургас, много скоро Бог изпрати човек при мен, който ми разказа за Исуса и Библията. Това беше за мен отговор на моята молитва. По-късно се свързах и с вярващите от евангелската църква. Поканих ги да гледаме филма „Кво вадис”. Така се запознахме и започнахме да общуваме с много вярващи от църквата. В скоро време получих Библия и започнах да я чета всеки ден. Настъпи поврат в моя живот. Покаях се пред Бога, плачех и се молах с часове. Бях на 41 години,

а едва сега осъзнах, че не съм безгрешна, както си мислех дотогава. Светостта на Бога ме докосваше и аз разбирах, че дори да си помислиш нещо лошо, ти вече си съгрешил пред Него. Толкова е свят Бог!

Светият Дух работеше в мен и в молитва започна да ми се явява Исус Христос във видение с книга в ръка. Като на филмова лента Той ми показваше докъде съм стигнала в моето израстване. Всеки път в молитва Той идваше, докато накрая се видях, като една стъкленица, в която се налива течност и тази течност достига до устата. После дойде голяма радост в сърцето ми - радостта от прощението, вътрешния мир, любовта Божия, кръщението със Светия Дух. Започнаха още по-големи чудеса в моя живот. По свръхестествен начин получих изцеления на тялото. Три операции без намесата на лекар. Алергичен синусит - операция по време на молитва, като виждах всичко как Исус работеше. Другата операция от херния - насън или по-точно в полусънно състояние. Чудо! Третата операция – миома. С вяра и правилна изповед всичко изчезна! Бог предварително беше ми казал, че ме е изцелил от върха на главата до глезените на нозете. Но най-голямата радост и чудо в моя живот е новородението ми, когато името ми беше записано в Книгата на живота.

Бог дава шанс на всеки да Го опита. Той казва и днес: “Опитайте Ме и вижте колко съм благ!” Аз дръзнах и опитах, приех Господ Исус Христос за личен Спасител. Не се интересувай какво ще кажат другите около теб! Ти опитай! И никак няма да се посрамиш.

Ела и се примири с Бог! Ако не предадеш сърцето си, ти ще отидеш в ада - милиони хора са там. Те са пропуснали тази възможност. Бог обича всички и иска хората да се върнат при Него. Не сме създадени просто да умрем, а за да живеем вечно. Бог ни е дал вечен живот. Не закоравявай сърцето си. Приеми Господа! Ти имаш нужда от Исус - от Неговия мир, радост, благословение.

* * *

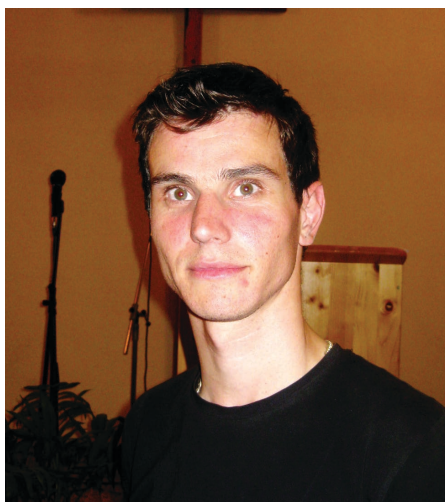
В памет на сестра Бърза, специален Божий служител, евангелизатор. Хората от църквата са нейни плодове. Един живот отдаден с огромна любов към Бог, семейството и хората. (ноември 1940 - април 2011)

Поредната победа в живота ми

Много пъти съм седял и съм мислил за нещата от живота, за това как Бог дава и в следващия момент може да се окажем без абсолютно нищо. И може би ще си кажете, че философствам - не, ни най-малко. Просто, обръщайки се назад и гледайки миналото си, се убеждавам, че Бог е толкова чудесен, мил и благ към мен, за което дори не знам как да Му благодаря.

Казвам се Жоро, на 24 години, и съм от София. Благодарен съм на Бог, защото ми позволи да живея през времето, когато Епископ Милчо Тотев бе сред нас. Научи ме на много неща, някои от които още не мога да осъзная напълно. Сега той премина и остави след себе си един прекрасен наследник - р-р Владо, опора на страхотно семейство и една истинска действаща Божия църква - „Дом на Радост“.

Много свидетелства мога да дам за моя живот, но искам накратко да споделя за едно чудо около мен - свързано с баба ми. Преди време се наложи да замина за чужбина за около седмица. На следващия ден, след като аз излетях от София, баба ми се подхлъзна на мокър под вкъщи и паднала много сериозно. Счупва бедрена кост, има множество натъртвания и синини. С изключителни болки и мъки, тя стигнала до отворения прозорец на стаята, откъдето извикала съседка. Тя ѝ помогнала да отиде до болницата с линейка. Предстояла ѝ операция - много сериозна и много скъпа. Престоят в болницата е ад. Топло е, има много хора в една стая и както вероятно се сещате, отношението на лекарския персонал е под всякаква критика. Аз се прибрах в

България. Благодаря на Бог, че баба бе изписана след 2 дни. Така тя имаше възможността да се възстанови в домашни условия сред най-близките си. Аз си мислех, че вече е добре, но уви - грешал съм. Още на същата вечер тя получи жестоки кризи и болки. Започна трудно да диша и бълнуваше. Аз се уплаших много и започнах да плача и много се страхувах. Този страх се подхранваше още повече и от спомена за починалата ми преди 3 години майка, у дома, и на същото легло. Реших да се обадя на една приятелка на баба в Русе. След като ми вдигна телефона нейният син, аз разбрах, че тя е починала преди месец. Бях смазан и много отчаян. Не ми идваха никакви молитви освен „Милост, Боже“, „Милост, Господи“ и нищо друго. Не знаех какво друго да кажа. Малко по-късно извиках Бърза помощ. Повярвайте ми - не беше нито бърза, нито помощ! Обикалях другата стая и чувах как баба ми повтаря: „Аз умирам“... Бях на ръба

на силите си. Слава на Господа, че Светият Дух не ме остави и дори със думи „Милост, Господи“ аз не спирах да се моля.

На следващата сутрин се събудих след 20-30 минутен сън за цялата нощ и усетих вътрешно спокойствие, от което толкова имах нужда. Баба беше малко по-добре и вече повтаряше: „Ооо, Господи, слава на Теб!“.. Зарадвах се. Вече знаех какво искам да кажа на Бог и започнах да се моля силно. Благодарих, защото никой освен нашия Небесен баща не ми помогна и не ме успокои.

Дни наред баба ми се нуждаеше от сериозни грижи и обслужване. Бог ми даде невероятни сили да мога да я вдигам и да ѝ помагам за всичко, при положение, че аз съм трансплантиран и не ми се позволява да вдигам тежко. Ден след ден баба започна да се подобрява, докато един ден молитвата ми се промени: „Господи, аз искам утре баба да може да ходи“. И благодаря на Бога, на сутринта тя беше взела проходилката и дойде в стаята ми да ме събуди. Да, тя можеше да ходи! Осъзнах, че от Бог трябва да искаме конкретни неща и да се молим със искреност и голяма вяра. Седмица по-късно тя ставаше, готвеше и се разхождаше. Чувстваше се прекрасно и то само защото Бог върши чудеса, както някога. И ръката Му не се е скъсила, даже имам чувството, че стават повече чудеса.

Знайте какво искате от Бог и бъдете искрени с Него. Не се молете абстрактно и нашият Спасител ще ви благослови. Благодаря на Бог за неговата проявена сила и милост към нас!

Деца от Неделното училище към Божия църква „Дом на радост“ Люлин хвалят Господа с песни и танци.

“Алилуя. Хвалете, слуги Господни, хвалете името Господно. Да бъде името Господно благословено от сега и до века. От изгряването на слънцето до залязването му името Господно е за хваление.

Господ е високо над всичките народи; Неговата слава е над небесата.”

(Псалом 113:1-4)

**Божия църква
„Дом на радост“**
с п-р Вл. и Б. Владимирови
Ви канят на Богослужения
В кв. Люлин 8 (заг Била)
Вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.

В Баня,
ул. „Св. Кирил и Методий“ 16
сряда 18:30 ч.; неделя 9:30 ч.

Водно кръщение

През месец август тази година беше извършено Водно кръщение на река в околностите на град Баня. Денят беше слънчев. Атмосферата - духовна. Тези, които взеха решение да предадат живота си в служение на Господа Исуса, с голяма радост се потапяха в реката, която отнасяше завинаги стария човек, а от нея излизаше новото създание в Христа Исуса.

Имаше много свидетели, вярващи от София и Баня. Песни, молитви. Църковният празник продължи в църквата в гр. Баня, където пастор Владимир Владимиров връчи на всеки Свидетелство за водно кръщение.

Всеки от новопокръстените сподели какво е преживял на реката и как се чувства в момента.

Братята Ганчо и Ники и Борислава допринесоха за доброто настроение с музика и песни, в които се включиха всички присъстващи. Празникът завърши с благодарствени молитви и богата почерпка.

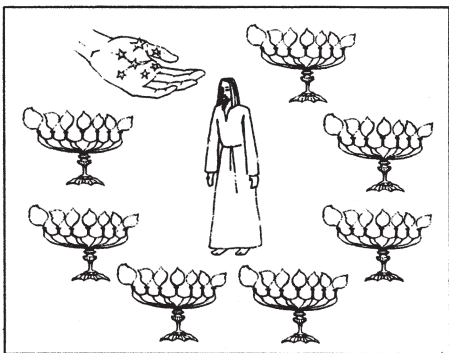
“Блажени ония, които са праведни в пътя, които ходят в закона на Господа.” (Пс. 119:1)
Соб. инф.

Небесното служение на Исус

„Така казва Оня, Който държи седемте звезди в десницата Си, Който ходи сред седемте златни светилника.“

(Откровение 2:1)

1. Исус ходи между светилниците и насърчава. „Зная твоите дела, труда и търпението ти, и че не можеш да търпиш злите човече, и си изпитал ония, които наричат себе си апостоли, и си ги намерил лъжливи“ (Откровение 2:4)

Първата любов на човек, приел Исус като Господ, е най-чиста, всеотдайна и най-силна. Човек обича Бога и има силен апетит за четене и слушане на Божието слово. Той е ревностен за Бога и издръжлив на всички изпитания. За него Божията благодат е повече от материалните неща на света. Но идват изпитанията на вярата. Изпитанията не осуetyават любовта, но по-скоро прегрешенията. „И тъй, спомни си откъде си изпаднал и покаяй се и върши първите си дела. (стих 5) Какво трябва да направиш? Мобилизирай духовни сили и победи злото. „На този, който победи, ще дам да яде от Дървото на живота, което е сред Божия рай.“ (стих 7) Можете отново да опитате и да вкусите Божията благодат.

2. Исус спира до втория светилник - Смирна.

„Това казва Първият и Последният, който стана мъртъв и оживя.“

(Откровение 2:8)

Отпаднал от първата любов, човек действително духовно осиромашава. Аз си спомням едно приятелско семейство в провинцията. Мъжът се отдаде на успешна търговия. Скоро изостави църквата. По едно време даже гледаше на искрените във вярата с пренебрежение. Но извъртяха се години. Пак го видях. Тъжен, с болна жена, от години на легло. Беше готов да плаче на улицата. Той беше пропилял един живот. На-

празно е било временното забогатяване. Животът е толкова кратък, като четирите годишни сезона в годината. Не се колебай, дръж се за Исуса дори да преминеш през гонения. „Не бой се от това, което скоро ще пострадаш, бъди верен до смърт и аз ще ти дам венеца на живота.“ (стих 10) Вдигни своята цел! „Като гледаме на Исуса, начинателя и усъвършителя на вярата ни.“ (Евреи 12:2)

3. Исус продължава да ходи и достига пергамския светилник.

„Това казва Той, Който има двуострия меч. Зная где живееш, там где-то е престолът на сатана.“

(Откровение 3:12, 13)

Това е действително процес на духовно деградиране. Започнал си с първа любов. После си охладнял, а сега даже си се заселил там, където е престолът на Сатана. Светът всякога е бил опасен, но особено в последно време.

„А това, да знаеш, че в последни дни ще настанат усилни времена.“

(II Тимотея 3:1)

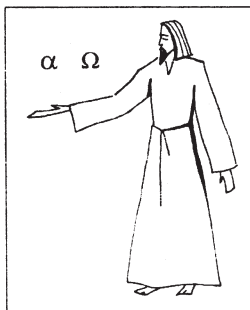
На много от първите служители децата се хванаха и изучиха в изкуствата и едно след друго потънаха в блатото на нечистата съвременна култура.

Някои християни за пари направиха компромис с вярата и започнаха да продават цигари и алкохол, уж да се изхранват. Бог не благоволява в това.

Човек трябва да внимава с професията си. На работното си място той преживява по-голямата част от живота си. Някои работят там, където е престолът на Сатана.

Погледни на Исуса. В устата си държи двуостър меч. Това е безкомпромисното Божие Слово. „Но имам малко нещо против тебе, защото имаш там някои, които държат учението на Ваалама.“ (стих 14)

То дава свобода да участваш на свет-

ски гуляи, да ходиш на гробища уж от човешки срам и да блудстваш. Отхвърли либералните идеологии.

„Покай се и ако не, ще дойда при тебе скоро и ще воювам против тебе.“

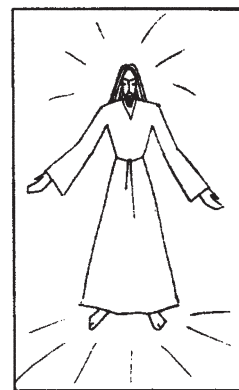
(стих 16)

„На тогава, който победи, ще дам от скритата манна, ще му дам и бяло камъче.“ (Откровение 2:17)

4. „До Тиатирската църква пиши: Това казва Божият Син, който има очи като огнен пламък и чийто нозе приличат на лъскава мед.“

(Откровение 2:18)

Това е друг вид изкушение, което се проявява в живота на най-верните и името му е „жена“. Тя държи да бъде отпред. Да впечатлява. В много съвременни църкви тя е водач или участник в хвалението. Тя внася стил на богопоклонение

и много се нервирва, когато служителът иска да внася корекции. Тя още е пророчица и търси изява на големи богослужения. Тя цели да влезе под кожата на влиятелни в църквата служители. Общо взето цели се там, където има живот. В тази своя спирка Исус е разгневен. Очите Му изхвърлят огнен пламък. „Но имам това против тебе, че търпиш жената Изавел.“ (Откровение 2:20)

В живота на Божия помазаник Самсон тя се казваше Далила. В живота на църквата тя е Изавел.

„А на вас, които не са познали дълбоките работи на сатана, казвам: Няма да наложа на вас друг товар, но дръжете онова, което имате.“

На този, който победи, и който се пази докрай, за да върши дела чисти, ще му дам власт над народите.“

(Откровение 2:24, 26)

5. „До ангела на Сардийската църква пиши: Това казва Оня, Който има седемте Божии Духове и седемте звезди.“ (Откровение 3:1)

Името Сардис е олицетворение на провалена репутация.

„Зная твоите дела, че на име си жив, но си мъртъв.“ (Откровение 3:1)

Вижте, всичко започва с компромис на вярата. Последва охлаждане и идват

светските гуляи, развлечения, появява се жена. В тази глава се прави равно-

сметка. От една страна Божиите служители, от друга Божиите духове. Има само един шанс за провален духовен живот. СТРЕСНИ СЕ! СЪБУДИ СЕ! „Бодърствуй и закрепи останалото, което е близо до умирање.“ (Откровение 3:3) „Който победи, ще се облече така в бели дрехи; и аз никога няма да излича името му от Книгата на живота.“

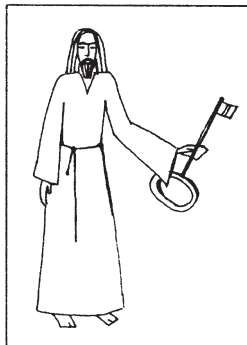
6. Що е това Филадельфия? Ще разберем от поведението на Исус пред този светилник.

Това казва Светият, истинският у когото е Давидовия ключ, Който отваря и никой няма да затвори и затваря и никой няма да отваря.“

(Откровение 3:7)

След дълбока преценка и завръщане към простотата и чистотата Христова, всяка една личност или църква може да

се изправи за победоносен живот. Исус дава шанс на всички хора и църкви. В Него е ключът. И ако си ревностен да се покаеш истински, ще ти отвори отново вратата на Божието царство, от което си

бил изхвърлен навън. Това е Филадельфия - любов за любов. „Имайки малко сила, пак си опазил Моето слово и не си се отрекъл от името Ми.“ (Откр. 3:8)

Ще има изпит върху Вселената, за да опита жителите на земята. Той вече действа. Бури, наводнения, бедствия, катастрофи.

„Ето ида скоро. Дръж здраво това, което имаш. За да не ти отнеме някой венета.“ (Откровение 3:12)

7. „Това казва Амин, верният и истински свидетел, началелят на всичко, което Бог е създал.“

(Откровение 3:14)

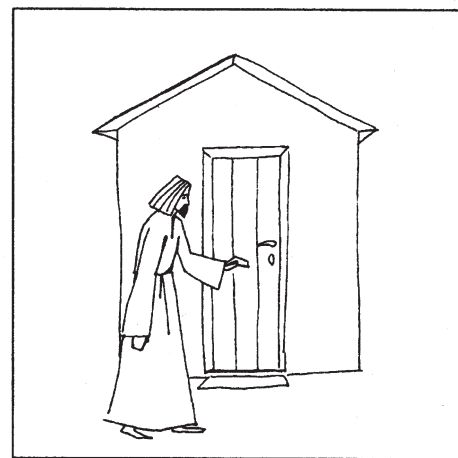
Това е Лаодикия. Символ на безразличие, депресия и хлад. Вярвам, че това

не си ти. Но имаш призвание, след като си бил съвзкресен и си се озовал във Филадельфия сам да последваш примера на Исус.

Потърси индиферентните, отчаяни и смутени сърца. Независимо дали са богати или бедни. Те са духовно бедни и окаяни. Взemi златото на Божието Слово и обогати мнозина чрез познание за Него.

Използвай златния стих на книга Откровение (3:20): **„Ето, стоя на Вратата и хлопам. Ако чуе някой гласа Ми и отвори Вратата, ще вляза при него и ще Вечерям с него и той с Мене. На този, който победи, ще дам да седне с Мене на Моя престол. Амин.“**

Из проповедите на Еп. Милчо Тотев

П
ъ
з
е
л

И	З	В							
М	М	Е							
И	О	Т							

Т	И	П	Т	О	Н
Е	Л	И	Т	А	К
Н	И	Н	Г	О	С

Е	З	Н	И	К	А
А	К	А	Н	Е	И
П	О	Д	Г	О	В

К	О	И	И	Щ	Е
А	Е	Ш	Ж	А	В
З	В	А	Т	А	Й

Й	К	Ъ	И	З	В	О	К	А
Щ	Е	Т	М	М	Е	К	И	И
О	Р	Я	И	О	Т	Е	Щ	А

При правилно подреждане на елементите ще прочетете трети стих на гл. 33 от Книгата на пророк Еремия.

Харизан Харизанов

Двете лодки пълни с риба

Иисус бил в Капернаум. Този град е близо до Генисаретското езеро. Веднъж на брега се събрали твърде много хора. Всички се тълпели около Христа, всички искали да бъдат по-близо до Него. Този ден Иисус, като погледнал към езерото, видял в него две лодки. Едната принадлежала на Петър, който бил рибар. Всеки ден Петър излизал в морето, за да лови риба. А той ден нищо не уловил.

В другата лодка били двама от учениците на Иисуса - Йоан и Яков - синове на човек по име Заведей. От двете лодки хвърлили голяма мрежа, но напразно.

Когато лодките доплавали до брега, Иисус се качил на Петровата и казал: „Отплавай навътре.” Петър така и направил. Сега Иисус можел спокойно да говори. Всички добре го виждали и чували.

Изведнъж Той прекъснал разговора Си със стоящите на брега и казал на Петър: „Влез още по-навътре и пак хвърли мрежата!” „Учителю! - отговорил Петър. - Ние се трудихме цялата нощ и цялото утро и нищо не уловихме, но по Твоя повеля ще хвърля

мрежата още един път.”

Петър навлязъл по-навътре с лодката и хвърлил мрежата в реката. И знаете ли какво се случило? Цялата мрежа потънала

под водата и Петър видял, че за минута тя се напълнила с риба. Станала толкова тежка, че Петър повикал Йоан и Яков: „По-бързо идвайте насам, не мога сам да изтегля мрежата от водата, помогнете ми.” Йоан и Яков пристигнали тъкмо навреме. С всичка сила започнали те да теглят мрежата.

Имало толкова много риба, че лодките се напълнили догоре, а бордовете докосвали водата. Много внимателно, за да не потънат, започнали учениците на Иисус да гребат към брега.

Петър смятал, че е станало голямо чудо. Когато всички излезли на брега, Петър паднал на колене пред Иисус и казал: „Иди си от мен, Господи, защото аз съм грешен!” Петър вече знаел, че Иисус е Бог, защото само Бог може да прави такива чудеса. Но не можел да остане с Иисуса, защото имал много лоши деяния. Затова и казал: „Иди си от мен, Господи!”

Но Иисус отговорил: „Не се бой, отсега ти ще ловиш човеци!” Разбира се, Иисус не говорел, че Петър ще започне да лови хора с мрежата, а че ще разказва на другите за Него, за Иисуса, за да могат и те да Го обикнат.

Йоан и Яков също трябвало да разказват на хората за Иисуса. Затова Петър, Йоан и Яков, като разтоварили рибата на брега, тръгнали след Иисуса Христа: нали били Негови ученици.

Върнете ми портмонето!

Един ден отивам на работа. Използвам времето преди да дойдат началниците за общение с Господа. И ми се каза, че днес ще е ден на напаст. Аз по начало искам всеки ден да ми е хубав, щом съм с Господа, но кат е така: „Призовавам Те в ден на напаст, Ти ще ме избавиш и аз ще Те прославя.” (Пс. 50:15)

Помолих се: „Пребори се, Господи, с ония, които се борят с мене...” (Пс. 35). Накрая изповядах на глас: „Нито едно оръжие скроено против мене не ще успее и аз ще победея всеки език, който би се повдигнал против мене... защото това е наследство на слугите Господни и правдата ми е от Господа”. (Ис. 54:17). И се успокоих.

Дежурството мина нормално. Нищо особено не се случи. Тръгвам си, вече не е необходимо да съм нащрек. Започнах да си мисля какво ще правя, като се прибера. Изкачвам стълбите на подлиза от метро-

то. От унеса ме изваждат четирима тийнейджъри (две момчета и две момичета), които се отъркват в мене. „Какво искате?” „А, нищо” и бавно ме подминават.

Имам чанта с две външни джобчета и общо капаче. Веднага се сетих за GSM-а – проверих – там е. Но в другото джобче държах портмонето си, вярно – с дребна сума в него, но го няма. С няколко бързи крачки настигам младежите и казвам: „Я да ми върнете портмонето!” „Какво, какво?” – правят се на учудени. „Веднага да ми върнете портмонето!” Единият от младежите го вади от джоба си и ми го подава. „Извинявай, мислехме те за чужденец.”

Цял ден съм чел книжка, в която се казва, че „нашата борба не е срещу плът и кръв...” (Еф. 6:12) и че Господ ни е дал власт над цялата сила на врага; и нищо няма да ни навреди (Лк 10:11). А врагът знаем, че е лъжец и крадец. Тези четирима-

та заслужаваха бой, ама какво щеше да се промени? А как да им благовестиш на такива? Успях само да кажа на младежа: „Тебе Господ много да те благослови!” За да чуя в отговор едно „Мерси.”

Хари Харизанов

**Абонаменти за 2011 г.
за в-к. „БОЖИЕТО СЛОВО”,
се приемат във всички
пощенски станции
в страната.**

КАТАЛОЖЕН No-106

Абонаментът

**за една година е 3,60 лв.,
за полугодие - 1,80 лв.,
за тримесечие - 0,90 лв.**

1320 София Банкя
ул. „Кирил и Методий“ 16

Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

Гл. редактор: Ани Тотева
Вестникът се издържа от вол-
ни пожертвования.

Банкова сметка:
Райфайзенбанк, 1320 Банкя
ул. „Цар Борис“ 18
IBAN: BG82RZBB9155
1000675428